

for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), som udtalte, at han var enig med mig i Unskeligheden af en ny Retsreform, men dernæst ogsaa udtalte, at man skulde ikke udflyde en mindre Reform paa Grund af, at man ventede den store Reform. Dertil skal jeg for det Første bemærke, at viovre paa Bornholm ikke betragte det som en Reform, at disse Bestemmelser blive ophævede, men dernæst turde jeg maasse tillade mig at bemærke, at det ærede Medlem førte i 1867 Ordet for, at Byraadene ikke skulde vælge deres Borgmester, og at han gjorde det af Hensyn til den forventede Retsreform. Saa turde jeg maasse ogsaa nu over 20 Aar efter have Lov til at benytte den samme Grund til Støtte for, at vi kunne beholde den gamle Lov. Dernæst udtalte det ærede Medlem, at det spillede ingensomhelst Rolle for Højesteret, at der var kommet saa mange Sager fra Bornholm, at Højesteret ikke derfor var bleven overbehyrdet med Sager. Dertil skal jeg bemærke, at det forundrer mig, naar jeg ser hen til, at Højesteret i sit Andragende til Justitsministeriet har skrevet: „Foruden at henvise til at Landets øverste Domstol efter al Sandsynlighed vilde blive fri for en Del Sager, naar Overretten blev anden Instants i disse Sager, ligesom i alle andre Justitsager fra de under Overretten hørende Underretskredse — et Moment, som, om end af mere underordnet Betydning, dog ikke kan anses for ganske ligegyldigt —“. Jeg kan ikke læse den Udtalelse af Højesteret anderledes, end at det har dog Betydning for Højesteret, at den faar ikke saa ganske saa Sager, som mulig under andre Forhold vilde standse ved Overretten, og nu siger det ærede Medlem, at det aldeles ingen Rolle spiller for Højesteret, at disse Sager komme fra Bornholm. Jeg kan ikke rime de to Ting sammen. Det ærede Medlems Udtalelse stemmer ikke rigtig med Andragendet, eller ogsaa forstaar jeg ikke at læse det. Med Hensyn til den Udtalelse, der faldt om, at hvis det er et Fremskridt for Bornholm at beholde en sær egen Ret og kun have to Instanter, maa det ogsaa være det for hele Landet, og at Bornholm havde ingen Ret til at opretholde dette nu, da Postforbindelsen er bleven omtrent den samme som for det øvrige Land, skal jeg bemærke, at da man i 1805 opgav Landsdingene omkring i Landet, lod man dog Bornholm beholde sit Landsding, som den Gang var vor Overret eller 2den Domstolsinstants. Man lod Bornholm beholde sit Landsding indtil 1813, altsaa endnu i 8 Aar, og da man saa fratog os vor Over-

domstol og gav os Overretten i Stedet for i civile Sager, men lod os blive fri for den Instants for offentlige Sager, saa forekommer det mig, at det var, fordi man vilde indføre Noget i Stedet for, hvad man tog fra os, og naar det er fremhævet, at det navnlig stete paa Grund af, at vi havde Krig, saa var det i Virkeligheden kun Motivet for Plakaten af 30te September 1808, hvor det siges, at da den ved Krigen hindrede Kommunikation mellem Bornholm og Rjøbenhavn gjorde det vanskeligt for vedkommende Parter, som vilde indanke private Sager for Højesteret, at erholde Støvnninger til denne Ret udtagne i lovbestemt Tid, skulde der leveres Amtmanden to ligelydende Konceptlæsninger, og at det ene Exemplar skulde Amtmanden tilstille Justitiarius i Højesteret, medens det andet Exemplar skulde gives Appellanten tilbage med Paategning om, at Konceptlæsningen i Henseende til Forkyndelsen skulde anses ligesaa gyldig, som om den i fuldkommen Form var bleven udfærdiget. Men for Plakaten af 29de Juni 1813 er den ved Krigen hindrede Kommunikation ikke anført som Motiv. Jeg kan altsaa ikke skjønne rettere end, som jeg nævnte før, at ligesaa godt som det blev fremhævet i 1867, at man kunde vente med Reformen om Byraadenes Valgret af Hensyn til den forventede Retsreform, have vi ogsaa Ret til at mene, at vi kunne vente med denne Sag, til vi faae den Retsreform, som vi alle vente paa.

Dam: Efter at det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Beth) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) have udtalt sig, skal jeg for ikke at trætte det høie Thing fatte mig saa kort som muligt. Men det maa dog være mig tilladt at fremkomme med nogle Bemærkninger, dels til den ærede Justitsminister, dels til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein). Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds udtalte, at det var ønskeligt, om Grundlovens § 74 kunde komme til Udførelse, at denne Løsteparagraf kunde finde sin Fyldestgjørelse i Virkeligheden, og da det blev udtalt af en saadan Mand, tør jeg vel sige, som det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, maa det være mig tilladt at udtrykke min Tilfredshed med, at dette er sket. Jeg vil da ogsaa tillade mig at gaa ud fra, at dette Duffe næres ikke alene af det ærede Medlem personlig, men at det ogsaa, efter Alt, hvad der har vist sig Trang til, næres af det Parti, som det ærede Medlem stadig har sluttet sig til, og deraf følger, at jeg tror,